

Forhold som noget lovlig Bestaaende. Jeg vil saaledes spørge det ærede bygningskyndige Medlem, om han vilde finde det rigtig, at f. Ex. Serrør fra en Kaffelovn førtes gennem Panelværk eller Bindingsværk i umiddelbar Forbindelse med Træet, om han vilde finde det rigtig, at Kaffelovne stode paa Træsødder eller hule Serrfødder; saa at Gløder eller Afke kunde falde lige ned paa Gulvet, jeg vil spørge ham, om han ikke finder det rigtig, at der skal være en Plade foran Kaffelovnen. Endelig vil jeg bede det ærede Medlem erindre, at dette ikke er noget Nyt, da de stebelige Myndigheder dels gennem administrative Bestemmelser og dels gennem Brandvæsenets almindelige Myndighed til at træffe Foranstaltninger til at hindre brandfarlige Forhold have havt Ret til at forbyde saadanne Forhold. I Bygningsloven have vi en Bestemmelse om, at alle Høglædninger skulle holdes 8½ Tomme borte fra alt Træværk. Der er ganske vist nærmest tænkt paa Skorstene; men denne Bestemmelse er ligesaa fuldt og ligesaa godt anvendelig paa de langt farligere Serrør fra Kaffelovnen, saa det er ikke noget Nyt, der fastsættes her, men kun en ældre Bestemmelse. Jeg vil henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et Cirkulære fra Justitsministeriet af 23de Marts 1870, af hvilket det maa være mig tilladt med den ærede Formands Tilladelse at oplæse blot et Par Ord. Der siger Ministeriet, at det er kommet til Kundskab om, at Kaffelovne, indrettede med Rist og Løs Afkesuffe, ofte anvendes, uden at det underliggende Gulv er beskyttet ved paalagt uantændeligt Materiale af Murværk eller Metal. Benyttelsen af saadanne Kaffelovne medfører øiensynlig Brandfare — Ministeriet siger udtrykkelig „øiensynlig Brandfare“ —, idet Gløder kunne falde ned paa Trægulvet og afstedkomme Aldsvaade ved at antænde dette eller den Træsod, paa hvilken Kaffelovnene tilmed ofte ere anbragte. Ministeriet har derfor troet at burde advare mod Benyttelse af alle den Slags Kaffelovne, med Tilføiende, at der i Overtrædelsestilfælde vil blive gjort Ansvar gjældende for Uagtsomhed, endog efter Omstændighederne efter Straffelovens § 284. Naar derfor Lovforslaget her slaar fast, at der skal være et muret Underlag paa Gulvet, og at man ikke maa sætte Kaffelovnsristen ovenover bart Gulv, er det ikke noget Nyt, men tværtimod noget Sammelt, og at følge en saadan Fremgangsmaade, som her forbydes, strider imod Alt, hvad der bør fordres for at afværge Brandfare, at jeg vilde anse det for høist urigtigt, om man ved at lade denne Bestemmelse gaa ud vilde sanktionere, at Folk, hvor de ikke allerede have gjort det, indtil videre kunne lade deres Kaffelovne staa paa Træsødder og Trægulv uden nogen Beskyttelse. Vi reducere altsaa disse forskellige Forskrifter til, at kun Nr. 1 indeholder noget Nyt, nemlig det, at Kaffelovnsrør

ikke maa anbringes nærmere end 8 Tommer til Træværk. Det er det eneste Nye, der findes i denne Bestemmelse, og det Cnefte, man skulde kunne sige kunde genere Nogen, er ikke saa meget den Beføstning, der vil være forbunden med at rykke Kaffelovnen ud eller gjøre Kaffelovnsrøret et Par Tommer længere, som det er Hensyn til Pladsen. Af Hensyn til dette Sidste antager jeg, at Slutningsbestemmelsen er tilføiet, at man kan tilstede Afvigelse, naar der paa anden Maade sikres mod Brandfare, jeg skal f. Ex. nævne ved at tage Panelet bort fra Kaffelovnen eller beklæde en Bindingsværksmellemvæg med Metalplader eller paa anden lignende Maade; men at det skulde være noget saa Overordentligt at fordrø, at almindelig Forsigtighed iagttages med Kaffelovne, kan jeg ikke antage. Nei, det vilde være høist uheldigt her at give en Forskrift, hvis fulde Opfyldelse ikke vil ste i vor Levetid; thi Kaffelovne staa sommetider i 100 Aar, saa at jeg paa det Indstændigste maa anmode Thinget om ikke at vedtage det af det ærede kongevalgte Medlem (Ryser) stillede Endringsforslag.

Den ærede Minister har i Øvrigt saa fuldstændig inødegaaet, hvad der er fremkommet, at jeg ikke skal indlade mig videre derpaa og navnlig ikke heller paa de sporadiske Bemærkninger, der fremkom fra den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Jessen). Han gjorde en Henstilling til Udvalget om, naar vi fik Sagen for igjen, at se at gjøre en hel Del modificerende Bestemmelser i Lovforslaget. En saadan almindelig Udtalelse kan man jo ikke godt rette sig efter. Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem ikke selv har gjort sig den Uleilighed at komme frem med disse modificerende Bestemmelser ved 2den Behandling, saa kunde vi have skjønnet over deres Værd.

Øvstgaard: Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til de Maader, hvorpaa der kunde ste store Ulykker. Sa, naar det virkelig forholdt sig saaledes, som den ærede Ordfører sagde, vil jeg give ham fuldkommen Ret, han kom imidlertid selv til det Resultat, at det i Virkeligheden ikke forholdt sig saa, men at de Ulemper, han fremhævede, alt ved den nu bestaaende Lovgivning vilde kunne ændres. Dertil kommer, at der intetsteds — jeg hender i alt Fald ikke noget Sted — findes Træsod uden Mur eller saadant Noget imellem, og endnu mindre tror jeg, at han har Ret i, at Forandringer ville kunne ste, f. Ex. ved at tage Panel bort; thi Ingen vilde kunne have en Kaffelovn, der grændser lige op til Panelet, uden at det vilde være brændt op strax, saa det er en ganske unaturlig Tanke, at en saadan Forandring skulde kunne finde Sted. Jeg tror, at der er tilstrækkelig Betryggelse med Hensyn til dette Forhold i vor